

Published in **Florentin Smarandache și seducția polimorfismului. Analize, interpretări, cronici, articole, note și recenzii**, pp. 389-394. Editori: Al. Florin Țene, Andrușa R. Vătuu. Sibiu: Agora, 2017; 843 pages. ISBN 9781599735023. Also appeared in *Monitorul de Vâlcea*, Rm. Vâlcea, Nr. 908, 8 august 2004.

Frați cu fratele meridianelor și paralelelor

Marin Bulugea

Cartea, ca un spectacol al Lumii!

În 19 iunie 2004, când l-am văzut pe Florentin Smarandache, fondatorul Mișcării Literare Paradoxiste, mă miram că-l văd, că mai are "o țară" și împlinește cercul 50 pe trunchiul vieții, mă mai minunam că paradoxistul are un nume predestinat, care strălucește într-un fascinant tărâm al matematicii, domeniu situat dincolo de perceperea mea, dar și în cel al poeziei și prozei - Florentin-Floare, Smarandache-Smarald - Floare de Smarald -, și că frăția sa cu meridianele și paralelele lumii îl ajută să fie, deja, un om universal.

Note de călătorie ca un roman!

Cartea sa despre aceste meridiane și paralele ("Frate cu meridianele și paralelele, Editura "Offsetcolor", Râmnicu-Vâlcea, 2004) îmi continuă mirarea pe care am datoriat să v-o transmit. Volumul începe prin 1992, într-un iunie, dar eu cred că era de mult timp în memoria, în gândul, în planurile autorului a cărei viață, până acum, a

fost bisectată permanent de plecări și reveniri și ale cărui scrieri s-au născut chiar și în avion, la 8.000 de metri înălțime! Să se mai spună că scrisul domnului Smarandache nu e "la înălțime"!

Paradoxalele sale "note de călătorie" pot fi citite și ca un... roman! Volumul cu și despre meridiane și paralele e încărcat de frăția autorului cu acestea, dar și cu sute de români, cu care Florentin Smarandache se vede mereu. Unii dintre ei îi cam spulbera speranțele de a publica literatură, dar el continuă să se țină de "năzdrăvăni", cum ar spune franțuzoaica Marie-Hélène, făcându- ne cu ochiul.

Încearcă să mai mergi la Paris, când afli că orașul luminilor, al civilizației este considerat de către fratele meridianelor și al paralelelor "mai provincial decât orașele americane"!

Paradoxal vorbind sau matematic?

Mai doriți și alte paradoxuri smarandachiene? Centrul Cultural "Georges Pompidou" seamănă cu o rafinărie, domnul Smarandache are șase cărți în Biblioteca Națională a Franței, "nu trebuie să te bazezi pe prieteni, ci doar pe tine însuși, franțuzoaicele sunt femei ca toate femeile!", un "țăran de la Bălcești -am păstrat ghilimele -

vizitează orașul Bordeaux, odată cu regina din Londra", Elisabeth a II-a, și așa mai departe.

În pagina 34, în numai 23 de rânduri, fiecare un tablou, o pictură, cunoaștem vestitul oraș Toulouse.

Apoi, în 17 iunie 1992, suntem la München, îl căutam, împreună cu autorul, pe George Ciorănescu, cu care corespondase când era în lagărul din Turcia, vedem noua pinacotecă - Renoir, Manet, Monet, Matisse, Maillot, Gaugin, Salvador Dali, artă modernă... Este o densitate de personaje greu de reținut, viteza eu care sunt prezentate ne-a făcut să ne amintim cu greu de Mircea Iorgulescu, de trecerea rapidă prin Ungaria și Austria, popasul la Săcele, revenirea, după patru ani de absență, în ograda părintească din Bălcești, unde câinele îl latră! Era altul!...

Culmea paradoxului: americani emigrați în...

România!

Urmează un șir de ghinioane care se întâmplă la case mari, aeroporturi, companii aeriene, dar, ce bine-mi pare!, nu din România, cea mai "groasă" e aceea în care autorul pierde, pe seama "Lufthansei", și geanta cu hainele...

La Chișinău, în Piața Centrală, nici o căciulă rusească nu poate acoperi capul bălceșteanului. Nu e un

paradox, e o dovadă că pe acolo capetele sunt mult mai mici! Apoi, ghinioanele se echilibrează în balanță cu reușitele: haine pierdute, bani confiscați de agerii vameși basarabeni de la Ungheni, 5.045 de dolari - "sărăcie" curată, în timp ce pe talerul celălalt, în cărți și enciclopedii, se vorbește tot mai mult despre: "numere Smarandache, câțuri Smarandache, secvența consecutivă Smarandache, secvența simetrică, cea destructivă, cea permutabilă, ciurul consecutiv, baza primară, baza pătratică, numerele..., toate cu același nume - Smarandache.

Vin pagini care scormonesc în răni de mult neînchise pe trupul României: "Țara geme de haimanale... femei nenorocite căutând prin gunoaie... derbedei de tot felul, șmenari, şuți, aurolaci, boschetari, tâlhari, cerșetori". Multe cuvinte și expresii sunt pentru autor... noutăți lingvistice.

Zbor la Chișinău, în "orașul cu cele mai frumoase fete", unde întâlnim americani, paradox, emigrați în România, la Tg. Mureș!

La pagina 72 citesc: „Petre Petria va scoate a doua ediție din „Personalități vâlcene”, în care-mi va include și activitatea matematică...”. Bănuiesc, mai mult ca sigur, că e vorba despre „Dicționarul oamenilor de știință, artă și cultură”.

Doi olteni, lideri români în... Biblioteca Congresului!

Alte secvențe rupte din viață, fiecare cu istoria ei fierbinte: terminarea, sărbătorirea doctoratului; la Bălcești, e de... necunoscut, lumea mai pleacă dincolo, amintirile despre Moisi sunt fermecătoare, a doua căsătorie e pe drum și se și săvârșește, în 1997 îi apar cinci cărți, dl. Ion Soare îi ia un interviu pentru TV "Vâlcea 1". Mai aflăm că în Biblioteca Congresului - iată că primim de peste Ocean o cacofonie, care se adaugă celor învățate în școală că sunt admise - este depășit, ca număr de cărți, doar de Marin Sorescu, alt oltean, „scorul” fiind 36 la 23; durere, mare durere în paginile despre Transnistria și Tiraspol!

Din nou în America și surpriză! Domnul Smarandache ajunge și în Honolulu, acolo unde a trăit Ștefan Baciu, soțul doamnei Mira Simian... Iar de aici, în China, iar apoi, în Țara Cangurilor...

Da, Florentin Smarandache, fratele meridianelor și paralelelor, realizează cu aceasta carte un spectacol al Lumii. În mai multe acte și tablouri, în ritmuri amețitoare și dacă nu se petrece totul matematic, autorul găsește, mai totdeauna, rezolvarea necunoscutelor. În afara acelorora pentru care nu are dezlegare de la doamna Lili, paznicul de far și de viață. Mai în glumă, mai în serios, domnul

Smarandache ne spune: „Mă duc în Europa să mă însor. Este a doua oară (până acum!)”. Dacă s-ar afla în Germania, i-ar fi mai greu, acolo femeia divorțată rămâne în grija materiala a soțului...

Dar, ce-ar fi să vă las să citiți singuri cartea?... Drum bun prin China și prin Țara Cangurilor. Atenție: când ajungeți la Sydney să nu cumva să scrieți pe peretele Casei Operei, riscați 20 de ani de închisoare, căci e simbol național. Mai bine scrieți pe hârtie. O carte! Așa cum a făcut dl. Smarandache de atâtea ori!